

3. Сизоненко В.В. Тенденції розвитку управління дорожнім господарством на основі новітніх світових геоінформаційних технологій / В.В. Сизоненко, Л.Л. Рибіцький. Дорожня галузь України. 2008. № 3. С. 62–63.

4. Рибіцький, Л.Л. Геоінформаційна система управління автомобільними дорогами України – на допомогу водіям / Л.Л. Рибіцький, Г.А. Харченко. Дорожня галузь України. 2010. № 1., С. 49–52.

5. Тимощук О.Ю. Впровадження геоінформаційних технологій для удосконалення процесу управління автомобільними дорогами / Тимощук О.Ю., Рахуба О.І. Автомобільні дороги. 2015. № 5 (247). С.44–46

6. Укравтодор на шляху впровадження геоінформаційної системи автомобільних доріг [Електронний ресурс] – Режим доступу:\www/URL: http://ukravtodor.gov.ua/press/news/ukravtodor_na_shliakhu_vprovadzhennia_heoinformatsiinoi_systemy_avtomobilnykh_dorih.html

7. М.Р. Ничвид, І.І. Проданець. Визначення просторових координат автомобільних доріг загального користування державного значення. Режим доступу:\www/URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/handle/lib/16524>

ОСОБЛИВОСТІ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ОБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ

Бабічева В.В.

(науковий керівник проф. Попов А.С.)

Харківський національний аграрний університет ім.В.В. Докучаєва

Система земельного кадастру є важливою суспільною інституцією ефективного управління земельними ресурсами в умовах ринкової економіки. Нажаль, сучасна система державного земельного кадастру

(ДЗК) має ознаки дискретності – значна частина земельних ділянок залишаються своєрідною terra incognita для земельного кадастру. За таких умов, ДЗК може втратити роль головного джерела інформації для проведення землеустрою, оцінки та ринку земель при впровадженні земельної політики.

Однією з причин наявності ознак дискретності у відомостях ДЗК є існуюча неоднозначність в закріпленні та ідентифікації чотирьох об'єктів ДЗК. Так, ідентифікатором земель в межах державного кордону України, земель в межах території адміністративно-територіальних одиниць та обмежень у використанні земель є обліковий номер. А ідентифікатором земельної ділянки – кадастровий номер. Обліковий номер присвоюється об'єктам ДЗК під час внесення відомостей до ДЗК, а кадастровий номер присвоюються земельним ділянкам під час їх державної реєстрації за допомогою програмного забезпечення і зберігається за ними протягом усього часу існування. Інформація про облікові номери об'єктів Державного земельного кадастру зберігається у Державному земельному кадастрі постійно. У разі поділу чи об'єднання земельної ділянки присвоюється новий кадастровий номер, а попередній номер скасовується. Законодавством незакріплений перелік умов при яких змінюється обліковий номер об'єктів ДЗК. Попри те, що нове законодавство про державний земельний кадастр було прийняте понад шість років тому, програмне забезпечення для присвоєння облікових і кадастрових номерів так і не було розроблено. Відповідно, облікові та кадастрові номери не були присвоєні жодному об'єкту ДЗК.

Законодавством щодо ведення ДЗК встановлено, що внесення відомостей та змін до них про його об'єкти (крім земельних ділянок) до ДЗК відбувається за заявою та наявною відповідною документацією із землеустрою. Але кадастровим законодавством не визначено куди саме

інформація про ці об'єкти заноситься, як систематизується та яка кадастрова документація при цьому створюється. Слід наголосити, що інформація про об'єкти ДЗК (крім земельних ділянок) вносяться, а не реєструються за допомогою внесення даних до Поземельної книги. Поземельна книга лише відкривається на земельні ділянки [1].

Слід наголосити, що на практиці досі використовується «старий» кадастровий номер (який використовувався до прийняття Закону України про ДЗК та порядку), який присвоюється лише земельним ділянкам. Основною відмінністю «нової» кадастрової нумерації земельних ділянок від «старої» полягає у тому, що кадастровий номер земельної ділянки нового зразка не відображає її належності до будь-якої адміністративно-територіальної одиниці в межах державного кордону України. Отже, склалася така ситуація, що де-юре існує один кадастровий номер, а де-факто використовують інший – «старий» [2].

Для усунення вище наведених проблем, на нашу думку, державний земельний кадастр слід розглядати як інформаційну систему засновану на земельних ділянках. З цієї точки зору земельна ділянка вважається найменшою одиницею, що має власність. Земельну ділянку можна назвати юридичною ділянкою, оскільки власність на земельній ділянці є юридичною підставою для всіх операцій з землею. Важливим є те, що таке розуміння ДЗК чітко визначає земельну ділянку як базову одиницю земельного (і не тільки) кадастру та як унікальну та уніфіковану просторову референцну систему для ідентифікації всіх земельних ділянок, що допоможе інтегрувати всі необхідні просторово пов'язані дані.

Таким чином, державна реєстрація обмежень у використанні земельних ділянок у системі ДЗК повинна відбуватися за такою ж самою процедурою як і реєстрація

земельних ділянок із занесенням інформації до Поземельної книги.

У вище наведеному розумінні ДЗК, нами навмисно не розглядається кадастр як геоінформаційна система, оскільки у ДЗК повинен бути спрямований на вдосконалення ланцюгів постачання просторових даних, побудову просторових моделей адміністративно-територіальних одиниць та розвиток можливостей краудсорсингу та розробку (організації) просторових систем, що побудовані на основі запитів [3].

Література

1. Попов А.С. Критичний аналіз об'єктів Державного земельного кадастру. Матер. підсум. наук.-практ. конф. професор.-виклад. складу і здобувачів наук. ступ., м. Харків, 19-20 бер. 2019 р. Харків: ХНАУ, 2019. Ч. 2. С.141-143.
2. Popov A. Land cadastre development in Ukraine: issues to be addressed. *Geodesy and Cartography*. Vol. 45(3). P. 126–136. DOI: <https://doi.org/10.3846/gac.2019.7121>
3. Cadastre 2034 – Powering Land & Real Property. Cadastral Reform and Innovation for Australia – A National Strategy. URL: <https://www.icsm.gov.au/sites/default/files/Cadastre2034.pdf> (дата звернення: 02.03.2020)

ІНЖЕНЕРНІ ВИШУКУВАННЯ ПРИ ПРОЕКТУВАННІ ТРАС ЛІНІЙНИХ СПОРУД

Батилін С.О.,

Мірошніченко В.В.

(науковий керівник доц. Фоменко Г.Р.)

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Розвиток і удосконалення економічних зв'язків у сучасному світі невід'ємно пов'язані із вирішенням